

GAZETA TRANSILVANIEI.

REDACȚIUNEA ȘI ADMINISTRAȚIUNEA:
BRAȘOVŪ, piața mare Nr. 22.

„GAZETA“ IEȘE ÎN FIECARE ȚI.

Pe ună ană 12 flor., pe șese luni 6 flor., pe trei luni 3 flor.

România și străinătate:

Pe ună 40 fr., pe șese luni 20 fr., pe trei luni 10 franci.

SĂ PRENUMERĂ:

la poște, la librării și pe la dd. corespondenți.

ANUNȚIURILE:

O seriă garmond 6 cr. și timbru de 30 cr. v. a. pentru fiecare publicare

scrierile nefranche nu se primesc — Manuscrise nu se returnează.

N° 229

Duminică, 18 (30) Octomvre.

1887.

BrașovŪ, 17 Octomvre 1887.

„Cine este acela, care are un interes de a face să se nască în statul o fatală criză, într-un moment, când el are așa mare lipsă de a unii toate elementele celui susținut?”

Intrebarea acăsta, ce-o pune diarul boem „Politik” răspundând la un articol autoritar al diarului oficios „Fremdenblatt,” caracterizează situațiunea creată prin cunoscutul conflict al fracțiunilor majorității parlamentare cu guvernul Taaffe.

Este o putere ascunsă, care prin influințele ei tinde a provoca în Austria o criză parlamentară și politică. Despre acăsta nu mai poate încăpe îndoială.

Scim că Cehii sunt nemulțumiți în urma măsurilor ministrului de instrucțiune Gautsch, prin cari se vedă nedreptăți. Nimic mai natural decât ca acești Cehi, cari formeză cea mai însemnată fracțiune în sinul majorității se-ifică guvernului: reparază greșela ce a făcut ministrul de instrucțiune, decă voiesc să se sprijinim și de aici încolo, ca în trecut. Guvernul vede că trebuie să facă ceva pentru mulțămirea Cehilor, promite óreări concesiuni, der totodată se pune pe tărâmul autoritar și susține că în fond trebuie să susțină ordonanțele lui Gautsch, pe cari le privește ca o afacere de resort a ministrului de instrucțiune.

Delegațiunea cehă din parlament răspunde, că nu se poate mulțumi numai cu unele concesiuni, ci guvernul trebuie să împlinescă ceea ce pretind interesul de cultură ale poporului ceh. Conte Taaffe însă se gândesce și se răgândesce și nu se poate decide de a face un pas energetic spre aplanarea conflictului.

Care se fiă cauza acestei șovăiri? Cum se ne esplicăm atitudinea contelui Taaffe mai ales după ce el declară că „fără Cehi nu mai voiesc să guverneze?”

Se dice, că guvernul austriac de aceea nu voiesc să cedeze pretensiunilor cehice pe deplin în afacerea Gautsch, pentru că la din contră n'ar mai pute să birue cu ei în viitor, căci ar pretinde din ce în ce mai mult. Argumentul acesta nu ni se pare destul de motivat. Cu mult mai probabilă este părerea, căreia îi dau expresiune foile cehice, că nisce influențe puternice voiesc să provóce o scisiune în sinul majorității.

Decă guvernul nu va împăca pe Cehi, acăstia trebuie să trecă în opozițiune. Pentru cazul acesta se crede că Polonia se vor desbina de ei. Odată desbinați Polonia de Cehi majoritatea de ađi nu se mai poate susține și atunci pot veni ușor la guvernul cei ce voiesc să pescuiesc în turbure.

Planul este fără îndoială bine precugetat și un singur pas neprecugetat al Cehilor ar pute să restórne regimul de față, causând cea mai mare bucurie în tabăra supremaștilor.

Bine și înțelept au lucrat prin urmare membrii delegațiunii cehice din parlamentul austriac, decă în fața pericolului s'au decis să amâne rezolvarea crizei și să cêră dela guvernul ca să nu răspundă acuma la interpelarea lui Rieger, ci numai după sêrbătorile crăciunului, când se vor începe ședințele parlamentului, cari s'au amânât er.

Cabinetul Taaffe, aflându-se el însuși în mare strîmtóre, a ușurat clubului cehic acăstă amânare a soluțiunii crizei, declarând că e gata a negocia mai departe cu Cehii pentru aplanarea conflictului.

Pentru aceea însă criza nu încetă de a fi, și chiar după mărturisirile foilor cehice ea a devenit foarte acută. Se aud deja voci în tabăra cehă, cari dică că nu mai merge ca națiunea cehă să sufere ca unii și alții să-și pótă împlini

poștele lor absolutistice, până când aceste îi vor crește peste cap.

Starea de lucruri interioară din partea de dincolo a monarhiei trebuie să intereseze în mare măsură pe toți cei ce doresc ca principiul drept și echitabil proclamat de guvernul Taaffe să nu fiă răsturnat prin intrigile absolutiștilor și alii supremaștilor.

Nu este admisibil în viața unui stat constituțional basat pe drept, ca interesele de cultură ale unui întreg popor să depindă dela liberul arbitriu al unui guvern sau chiar numai a unui ministru de resort. Cehii simt der, că aici se tracteză de ceva mai mult ca de încuviințarea subvențiunii pentru câte-va școle secundare din Boemia și Moravia. Este vorba de a se recunșce odată pe față dreptul celui are fie-care popor de a pretinde ca statul să sprijinescă și să scutescă cultura lui națională.

De aceea, repetim, nu putem decât să lăudăm tactul barbaților de stat cehi, dovedit în conflictul de față și să dorim ca să isbutescă fără a șgdui și a compromite marea operă a egalei îndreptățiri naționale.

Din afară.

Diarele din Paris se pronunță asupra discursului lui Crispi cu mare rezervă. Ele dică decă Italia dorește susținerea păcii, ea ar trebui să caute alianța cu Franța și nu cu Germania, căci numai acăsta putere turbură ađi pacea europeană.

Din Petersburg anunță „Gazeta de Königsberg” că are sciri sigure despre aceea, cumcă din intrul Rusiei se concentreză mari mase de cavalerie la granițele germane și austriace și că toți farmaciștii sunt provocați de a se insinua pentru serviciu în spitalele militare în aceleași condițiuni ca pe timpul ultimului războiu ruso-turcesc.

„Svoboda”, diarul oficios bulgar, publică următoarea scrisóre anonimă ce a primit ministrul Stambulov dela Meran (Tirol) cu scrierea „unui prinț rusesc”:

„Trădătorule! Quousque tandem? Nu se va afla nimeni, care se tragă un glonț în capul unui asemenia ticălos, care abuzeză de atâta timp de marinositatea Rusiei? Sper că în curând capul d-tale va ajunge pe tipși, precum de o miă de ori ai meritat-o, ca astfel să se răsbune în modul cel mai crâncen marea trădare a sîntei cause slave, ce ai sêversit-o.”

În „Daily Chronicle” din Londra istorisese un diplomat rus despre alianța germană-austriacă-italiană, că Italia s'a obligat a lua ofensiva în casă când Franța ar lua o atitudine amenințătoare ori când Germania ar considera ca sosit momentul de a declara rășoiu Franței. Italia va trebui în acest cas să pună în foc 9 corpuri de armată și în schimbul acestui ajutor va primi Savoia, Nizza și o parte din Franche-Comte. Austro-Ungaria și Germania sunt de acord asupra unui casus belli cu Rusia. O armată unită va fi trimisă în Galiția sub comanda regelui de Saxon.

În 27 Octomvre n. s'a deschis Sobrania bulgară, în Sofia, după mare ceremonial, prin următoarea vorbire a prințului:

După evenimentele ce au lovit patria noastră, mă simt fericit că pot saluta în capitala mea pe reprezentanții scumpului meu popor, cari sunt însărcinați cu greua, der plăcută problemă a lucra împreună cu guvernul meu la prosperarea și mărirea Bulgariei, precum și la regularea afacerilor statului. Ales unanimitate de popor principe al Bulgariei, am considerat ca o sântă datoriă a veni fără întârziere în noua mea patriă și a lua frânele guvernului în mâna mea. Dela suirea mea pe tron s'a restabilit deplin ordinea, liniș-

tea și siguranța publică. Cu mare mulțămire constat der, că mult iubitul meu popor se indeletnesce cu lucrările pacifice, dela care atêrnă restabilirea morală și materială a țerii, precum și reintărirea simpatiilor Sultanului și altor mari puteri pentru Bulgaria. Iubirea și alipirea, ce mi-au dovedit și continuu imi dovedesc încă bravul meu popor și v.țeza mea ar ată, imi dau putere și tăriă să mă dedic cu totul afacerilor statului și să lucrez nencetat pentru binele, gloria și norocul scumpei noastre patrie.

O telegramă din Paris ne comunică despre o criză a presidiului republicii franceze. În afacerea Caffarel, seu mai limpede în afacerea speculațiilor cu decorațiunile, e amestecat și d. Wilson, ginerele președintelui republicii Grévy. E vorba acum de pornirea unei anchete, care se constată într-o câtă e vinovat și Wilson. În acest cas se dice că d-lu Grévy își va da demisiunea din președinția republicii. E temere pe lângă acăsta, și de o criză ministerială.

Italia și Abisinia.

O telegramă din Roma comunică, că guvernul italian continuă cu activitate pregătirile pentru campania în Africa. Inrolările s'au terminat și transportarea trupelor la Massauah se va începe în primele zile ale lunii viitoare. Ministrul de războiu a ordonat să se cumpere la Alexandria un număr considerabil de cămile.

Cu privire la acăstă campanie contra Abisiniei foile engleze atrag atențiunea Italianilor asupra numărului necontent crescând al Rușilor la Curtea regelui Ioan al Abisiniei și asupra prezenței câtorva dintre ei în oștirea abisină. Din acest fapt foile engleze conchid, că Rusia tinde a face din Abisinia un Muntenegru african.

SCRIRILE ȚILEI.

Foia jidovescă „Egyenlőség” (Egalitatea) se încercă să arate jertfele mari ce le a adus poporul jidovesc pentru patria maghiară. În scopul acesta foia jidovescă arată cu numele pe acei evrei, cari s'au înscris ca membri fundatori ai „Kultüregylet”-ului. Numărul acestora este 75. În șirul acestora foia jidovescă numêrase și mulți evrei maghiarizați, cari astăzi vreu să trecă de Maghiari născuți și nu făcuți. Imprejurarea acăsta îl îndemnă pe „Ellenzek” Nr. 244 să ia în apărare pe respectivii evrei maghiarizați, protestând contra înșirării lor între evrei. „Ellenzek” își exprimă indignarea și nemulțămirea față cu Evreii, cari au rămas nepăsători față cu apelul adresat lor din partea lui Bartho Miklos de a se inscrie ca membri la „Kultüregylet”. Dice că s'au înscris numai pe hârtie, der în fapt au rămas inditerenți; decă jidovimea formeză în acăstă patriă a 7-a parte din maghiarime — și e „Ell.” — atunci, abstragându dela împrejurarea, că evreii sunt cei mai bogati, ei ar trebui să formeze a 7-a parte și din numărul membrilor fundatori ai „Kultüregylet”-ului; și fiind că „Kultüregylet”-ul are 1548 membri fundatori, evreii formeză din aceștia numai a 22-a parte. Până când însă „Egyenlőség”-ul nu va arăta 221 evrei membri fundatori ai „Kultüregylet”-ului, căci acest număr formeză a 7-a parte, până atunci „Ellenzek” regretă că și-a mai răciut gura prin numitul apel și persistă a rămâne ca acuator contra evreilor — Ce boboc de patrioți!

—x—

Er, Vineri, când ómenii erau în tãrgu a arsü érăș în suburbiul Scheiu. Acesta e alu treilea foc în timp de vro șese săptămâni. Din norocire focul izbucnind ziua, s'a putut stinge repede. Au ars paie, fân și nisce scânduri dintr'o șură. Observăm cu acăstă ocaziune, că er pe când ardea, un Ungur trecând pe strada Furcöie dișe cătră o proprietară, că vor face ei, adecă acel Ungur cu alții, să ardă altfel în Scheiu

